

Señal

LÍDIA VIVES

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

“Sex”

NIUB: 14930193

Vives Rodrigo, Lúdia

Tutor: Laguillo Méndez, Manolo

RESUM

“Sex” és una sèrie formada per vuit fotografies. Cadascuna d’elles pretén parlar d’un tema tan delicat com és el sexe d’una forma atípica: amb censures. Són imatges aparentment innocents, carregades d’erotisme però impossibles de catalogar com a eròtiques, doncs no hi ha nus.

Acostumats a veure el sexe d’una forma molt evident o ratllat amb una barra de censura, amb “Sex” trobem el punt intermedi. Després de veure com les xarxes socials impedeixen el nu (especialment el femení), parlar de sexe i distribuir les imatges per internet no era fàcil. És així com neix una serie eròtica que no pot ser-ho.

Veiem el sexe des del seu punt de vista més carnal i natural, parlant d’ell sense tabús, l’espectador es troba submergit en l’escena com si fos convidat a formar-ne part com a voyeur. Es mostren adolescents curioses, lesbianes que s’amaguen, actes públics i cites amb desconeguts. Allò que pràcticament tots fem i del que pràcticament ningú en parla.

Amb algunes escenes basades en fets reals i d’altres d’imaginàries, secrets ocults en cadascuna d’elles que hi afegeixen un toc d’humor, pretenc normalitzar aquest acte parlant d’ell a poc a poc i per a tots els públics. No obstant això, l’impacte s’assegura tot i no despullar als personatges.

ABSTRACT

“Sex series” consists of eight photographs. Each of them tries to talk about a sensitive subject as sex in an atypical form: with censorship. Images are seemingly innocent, but full of eroticism impossible to be classified as erotic, because no one’s naked.

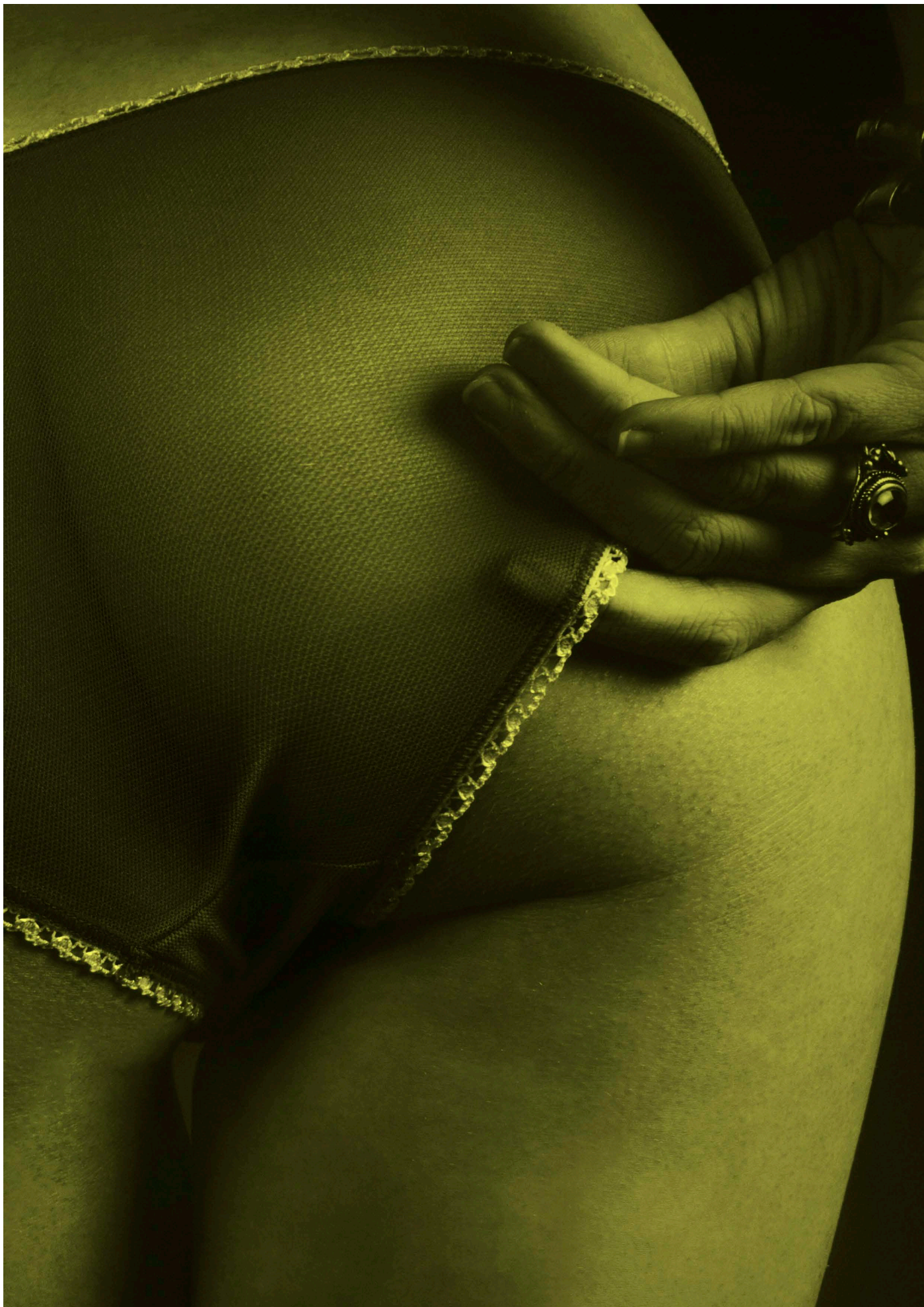
We used to see sex in a very clearly way or with a censorship bar, with “Sex” we can find the midpoint. After seeing how social media impede the nude (especially women’s), talk about sex and post some kinda images on the internet was not easy. This was how a erotic series that cannot be was born.

We see sex from their carnal and natural point of view, without taboos the viewer becomes into the scene as if it were invited to be part as a voyeur. What most of us do, and what anyone talks about.

Some scenes based on real facts and others on imagination, secrets hidden in each of them which add a little touch of humor, I’m trying to normalize this act talking about it slowly and for everyone. However, even without the strip the impact is ensured.

Índex

Introducció.....	09
Desenvolupament.....	13
Fitxa tècnica.....	17
The rival.....	19
After School.....	21
Playmate.....	23
Carwash.....	25
Call me.....	27
Teddy bear.....	29
The secretary.....	31
Skinny love.....	33
Referències.....	35
Conclusió.....	45
Bibliografia.....	49

Intro

ducció

En la història de l'evolució humana, la sexualitat apareix com un dels eixos de configuració de la cultura; és a dir, de la separació dels homínids superiors de la naturalesa, i de la conformació de l'especie Homo Sapiens Sapiens, com quelcom diferent de la naturalesa, com a història.

Les actituds occidentals cap al comportament sexual han sigut modelades durant aproximadament dos-cents anys de forma determinant pel cristianisme. Tot i que els diferents grups cristians tenien idees molt diverses sobre el lloc que ocupava la sexualitat en la vida, la idea dominant en l'Església cristiana era que tota conducta sexual és sospitosa, a no ser que tingui com a fi la procreació.

En el segle XIX, les premisses religioses sobre sexualitat foren, en part, substituïdes per les de tipus mèdic. No obstant això, la majoria dels primers escrits dels metges sobre aquest tema eren tan estrictes com els de l'Església. Alguns assenyalaven que qualsevol tipus d'activitat sexual no relacionada amb la reproducció portava greus prejudicis físics. El que avui, i amb més ímpetu en el passat recent, donem per vàlid, no ho ha sigut sempre. El rebuig a l'homosexualitat, el culte a la virginitat, la monogàmia, els prejudicis amb la masturbació (es va arribar a dir que produïa ceguera, bogeria, malalties cardíaques i altres mals), o el tabú de l'incest són alguns dels principis que formen part de l'essència de la moral sexual occidental i que ens han acompanyat durant segles.

Actualment, podem dir que les actituds tradicionals cap a la sexualitat coexisteixen amb altres més liberals que es desenvolupen principalment cap a la dècada dels seixanta. Algunes persones, creuen que les experiències sexuals prematrimonials són dolentes i desaproven, en general, tota forma de conducta sexual que no sigui l'activitat heterosexual dins del matrimoni. Pel contrari, a altres persones els hi semblen legítimes les activitats sexuals prematrimonials i ho proclamen activament; a la vegada que mantenen una actitud tolerant cap a altres pràctiques sexuals.

Al contrari del que es pugui creure de forma generalitzada, la nostra societat actual està lluny de poder considerar-se amb una actitud sexual lliure. La societat dominant, sempre referint-nos a l'Occident, està lluny de trobar-se en una situació de llibertat i respecte a les diferents opinions sexuals i de posseir una visió del sexe lliure de prejudicis i estigmes derivats de la càrrega repressiva religiosa i de la falta de comprensió del propi desig sexual.

Les relacions sexuals s'han separat de la integració ancestral de la reproducció. Es tendeix a separar el sexe de l'amor. Es busca i es continua valorant un amor passional per a tota la vida, però amb temor a la dependència emocional, a ser abandonat o al fet que l'altre depengui excessivament d'un; al fet que l'elecció sigui un obstacle per a altres possibles eleccions millors o impedeixi el desenvolupament i la llibertat individual.

El concepte de perversió sexual s'ha anat difuminant, totes les conductes sexuals lliurement entre adults poden ser vàlides, no entren dins de la categoria de perverses sinó de pluralitat sexual. La promiscuïtat, la pornografia i la prostitució en les xarxes socials són cada vegada més freqüents.

El model de sexualitat dominant està en crisi. El masculí i el femení lluiten per a no coincidir amb home i dona; se'ns complica saber què suposa ser home i ser dona en una societat de risc global. Sorgeix el transgènere, la transsexualitat, el queer. Apareixen noves i múltiples sexualitats i com a conseqüència d'això, nombrosos i notoris canvis en una dinàmica del desig.

Els nostres codis morals referits al sexe, són en realitat un pes mort i inútil. Dos són, únicament, les regles que haurien de guiar els nostres actes: la inequívoca voluntarietat dels mateixos i l'exclusió de qualsevol tipus de violència. Amb això hauria de ser més que suficient.

"Tales at the Dressing Table"
Franz Von Bayros

Desenho

Lupament

Sempre imatges amb color, majoritàriament colors intensos, càlids i saturats (excepte a "Skinny Love", intentant trobar diferents enquadres i un toc d'humor, en certa forma infantil.

S'ha buscat crear un ambient més propi de l'Amèrica dels Estats Units (especialment en adolescents); per això s'ha comptat amb la col·laboració de la botiga de roba de segona mà **Flamingos Vintage Kilo** de Lleida, botiga que exporta roba dels Estats Units amb aire retro.

Se li ha prestat atenció als espais i a l'attrezzo i s'ha realitzat prèviament un càsting de models, a més d'una busca exhaustiva de localitzacions i elements clau.

El material utilitzat ha sigut cedit amb el patrocini de les marques fotogràfiques **Pentax** i **Sigma** a càrrec de **Ricoh Image Company**, i **Profoto** a càrrec d'**Innovafoto** i **Casanova Foto Barcelona**.

S'han imprès en paper fotogràfic brillant A2 per part de **Tx-Lab** i s'han acompanyat d'un text que resum de forma narrativa la imatge.

Algunes d'aquestes imatges formen part de la col·lecció privada de la galeria **Fifty Dots** de Barcelona i han estat exposades en una exposició individual titulada "**Sex Series**" en aquesta mateixa galeria, i a les fires **Fotofever** celebrada l'Octubre de 2015 al **Carroussel del Louvre** de París i a l'**Art Photo BCN** el Maig de 2016 a l'**Hotel Chic and Basics Ramblas** de Barcelona.

"Untitled"
Harumi Hironaka

Fitka 7

Técnica

The rival

Models: Gemma Castell, Aitana Giralt

Roba: Flamingos Vintage Kilo Lleida

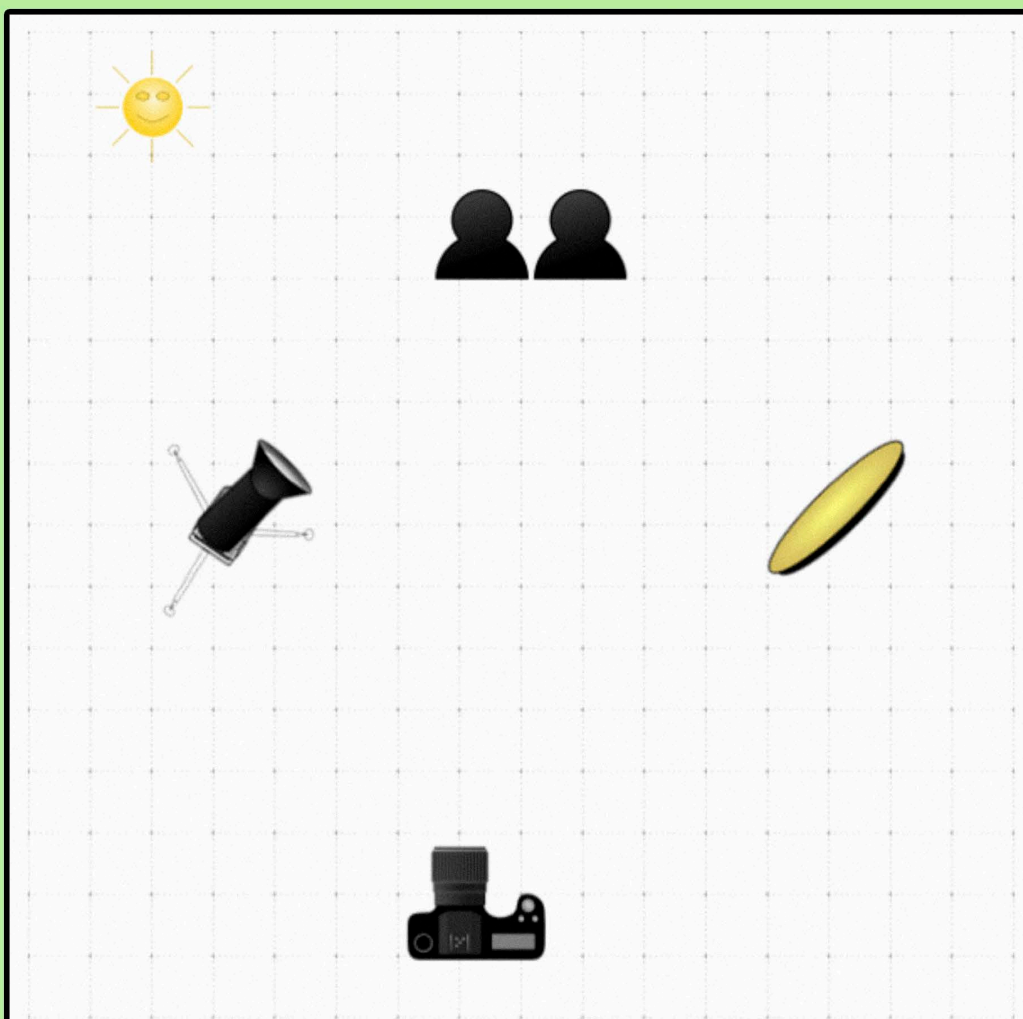
Estilisme: Lidia Vives

Asistent: María Jesús Rodrigo

Localització: Grades exteriors del teatre de La Llotja de Lleida

Fotografia i retoc: Lidia Vives

Patrocini: Pentax (Pentax K3) i Sigma (18-35mm F1.8 DC HSM Art) de Ricoh Image Company, Profoto (Profoto B1) de Casanova Foto Barcelona.

After School

Models: Patricia Balcells, Anna Iglesias, Ivan Massot

Roba: Flamingos Vintage Kilo Lleida

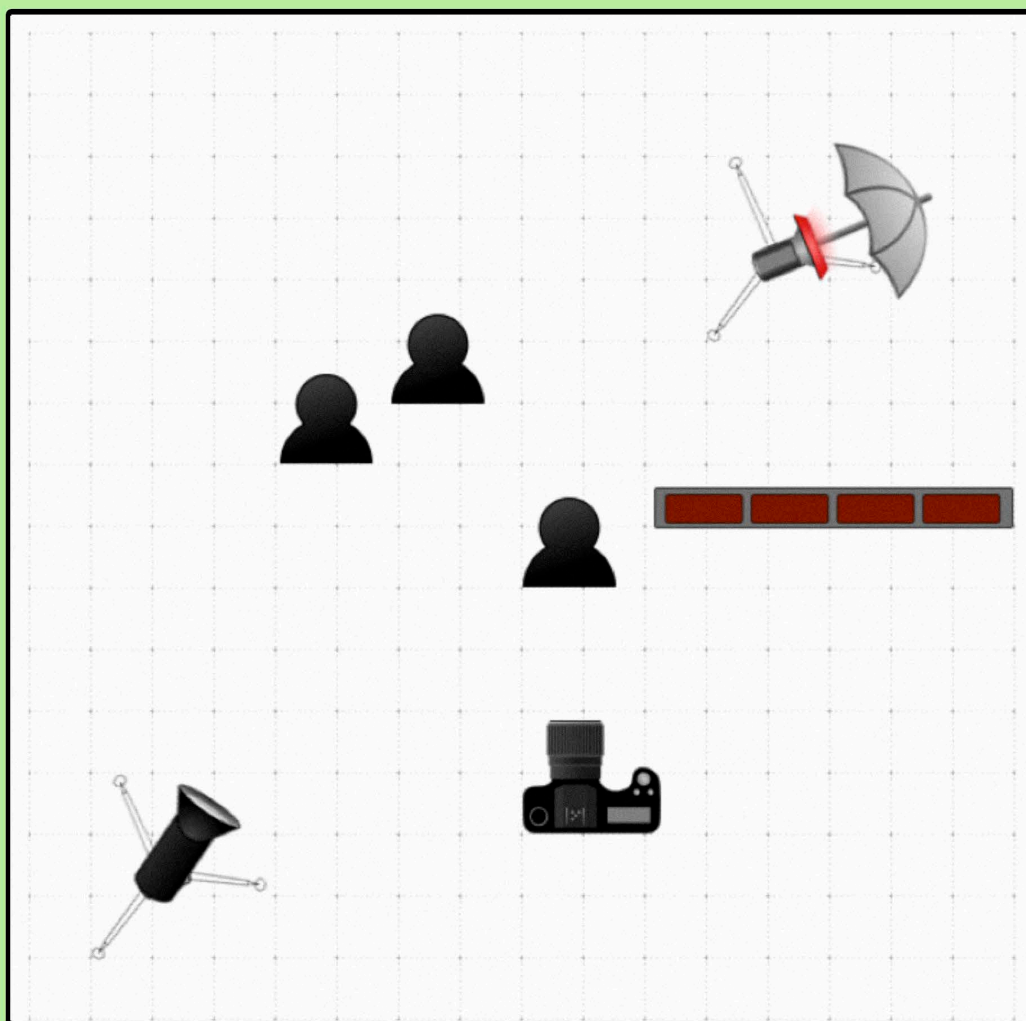
Estilisme: Lidia Vives

Asistent: Cristina Balcells

Localització: Eurovisex Sex Shop Lleida

Fotografia i retoc: Lidia Vives

Patrocini: Pentax (Pentax K3) i Sigma (18-35mm F1.8 DC HSM Art) de Ricoh Image Company, Profoto (Profoto B1) de Casanova Foto Barcelona.

Playmate

Models: Sandra Llana, Guillem Atienza

Roba: Flamingos Vintage Kilo Lleida

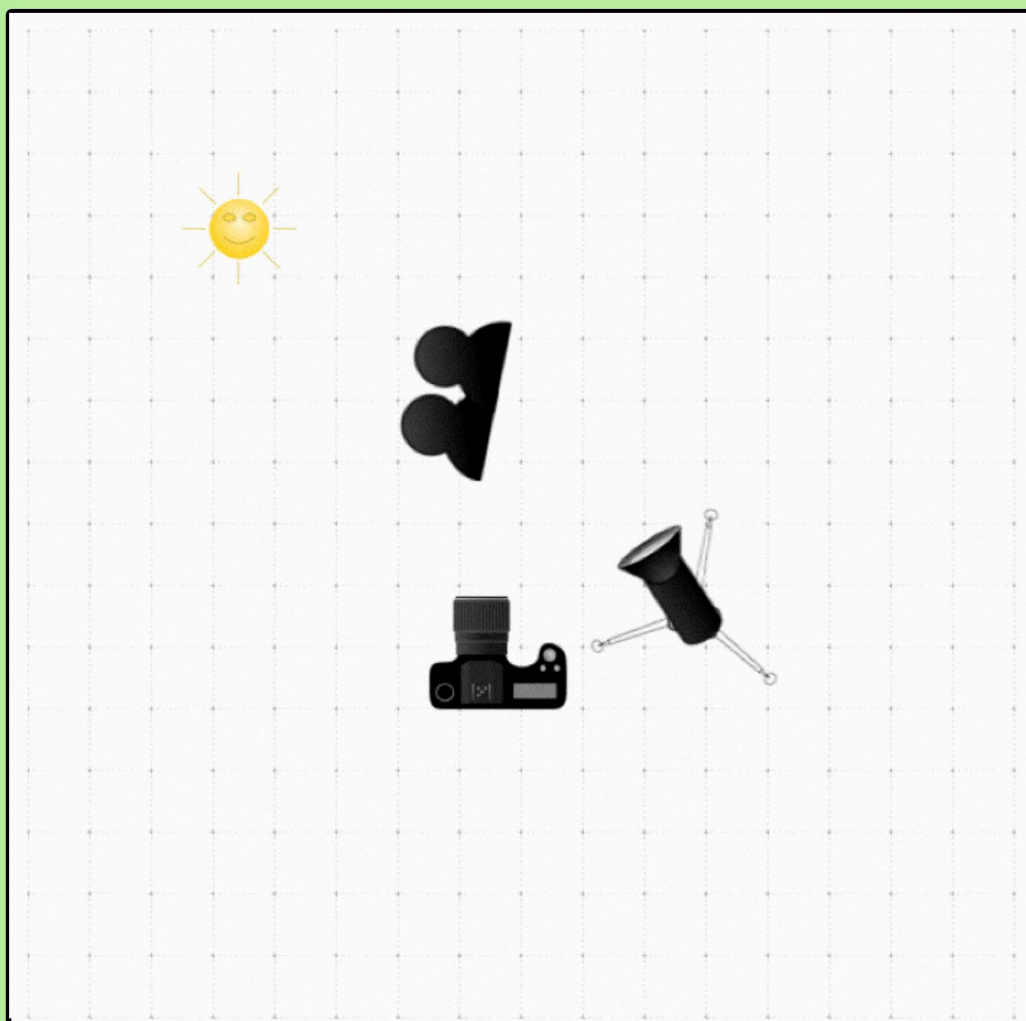
Estilisme: Lidia Vives

Asistent: María Jesús Rodrigo

Localització: Club Tennis Urgell Lleida

Fotografia i retoc: Lidia Vives

Patrocini: Pentax (Pentax K3) i Sigma (18-35mm F1.8 DC HSM Art) de Ricoh Image Company, Profoto (Profoto B1) de Casanova Foto Barcelona.

Carwash

Models: Didi Holly, Simone Barraco

Roba: Flamingos Vintage Kilo Lleida

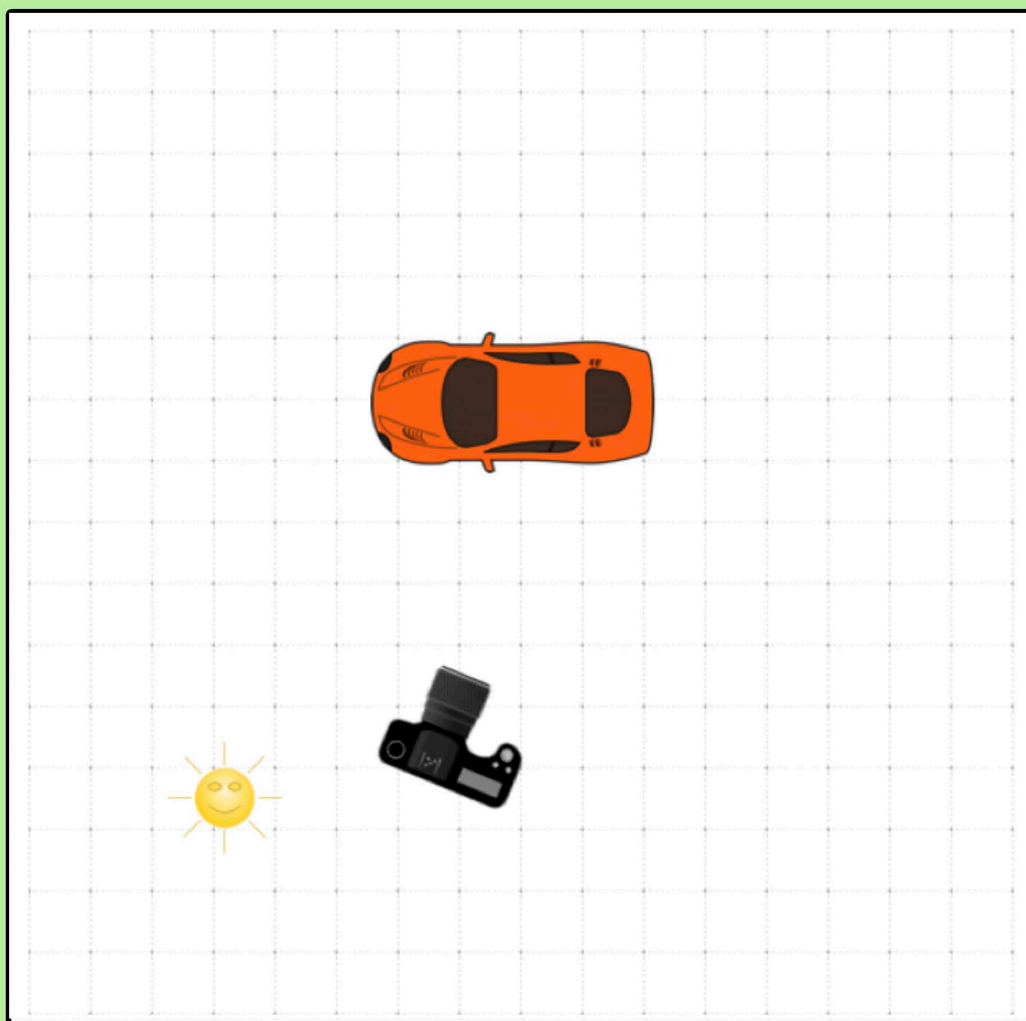
Estilisme: Lídia Vives

Asistent: Marga Vives

Localització: Camp d'Esports del Club Esportiu Lleida

Fotografia i retoc: Lídia Vives

Patrocini: Pentax (Pentax K3) i Pentax (50mm F1.4) de Ricoh Image Company

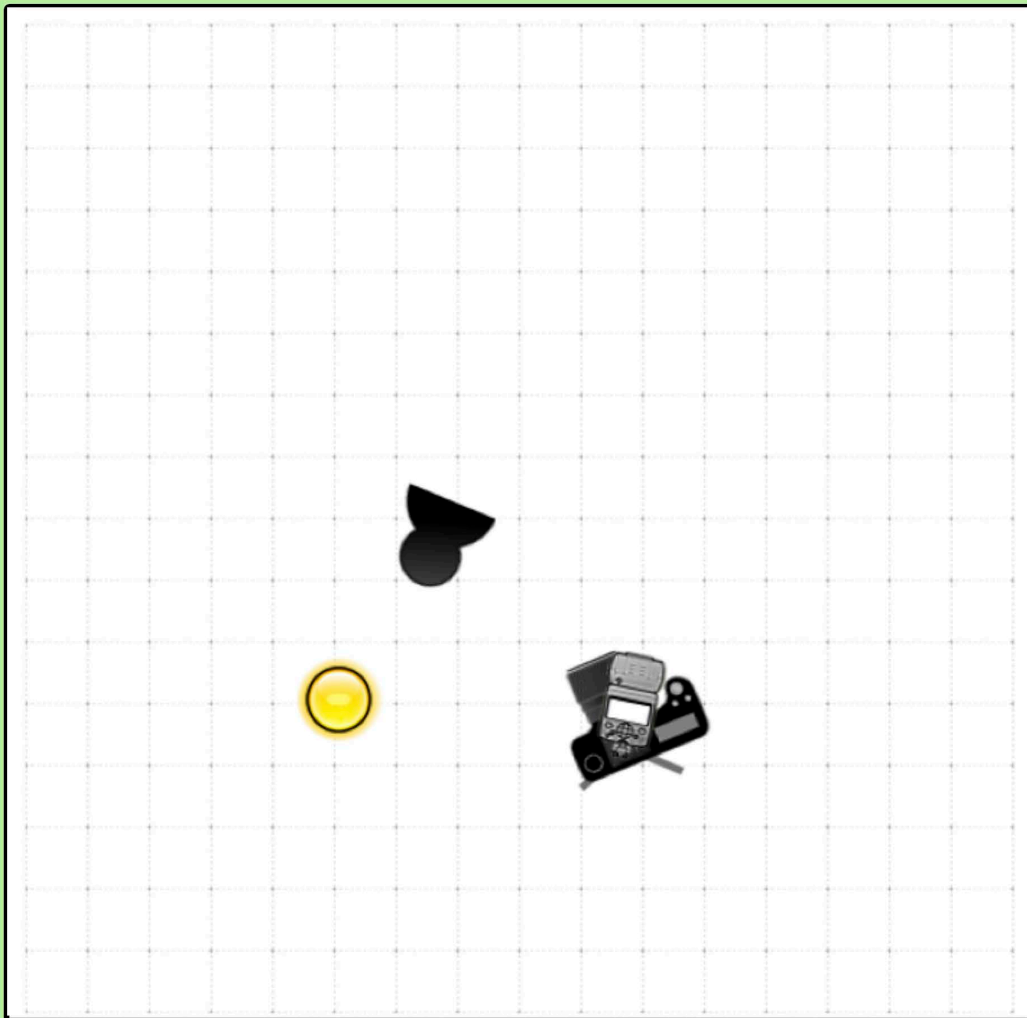

Call me

Autorretrat

Patrocini: Pentax (Pentax K3) i Sigma (18-35mm F1.8 DC HSM Art) de Ricoh Image Company

Call me baby
44-222-545-446-949
Gerard

Teddy Bear

Models: Gerard Piniés, Lidia Vives

Roba: Flamingos Vintage Kilo Lleida, La Pimpinela

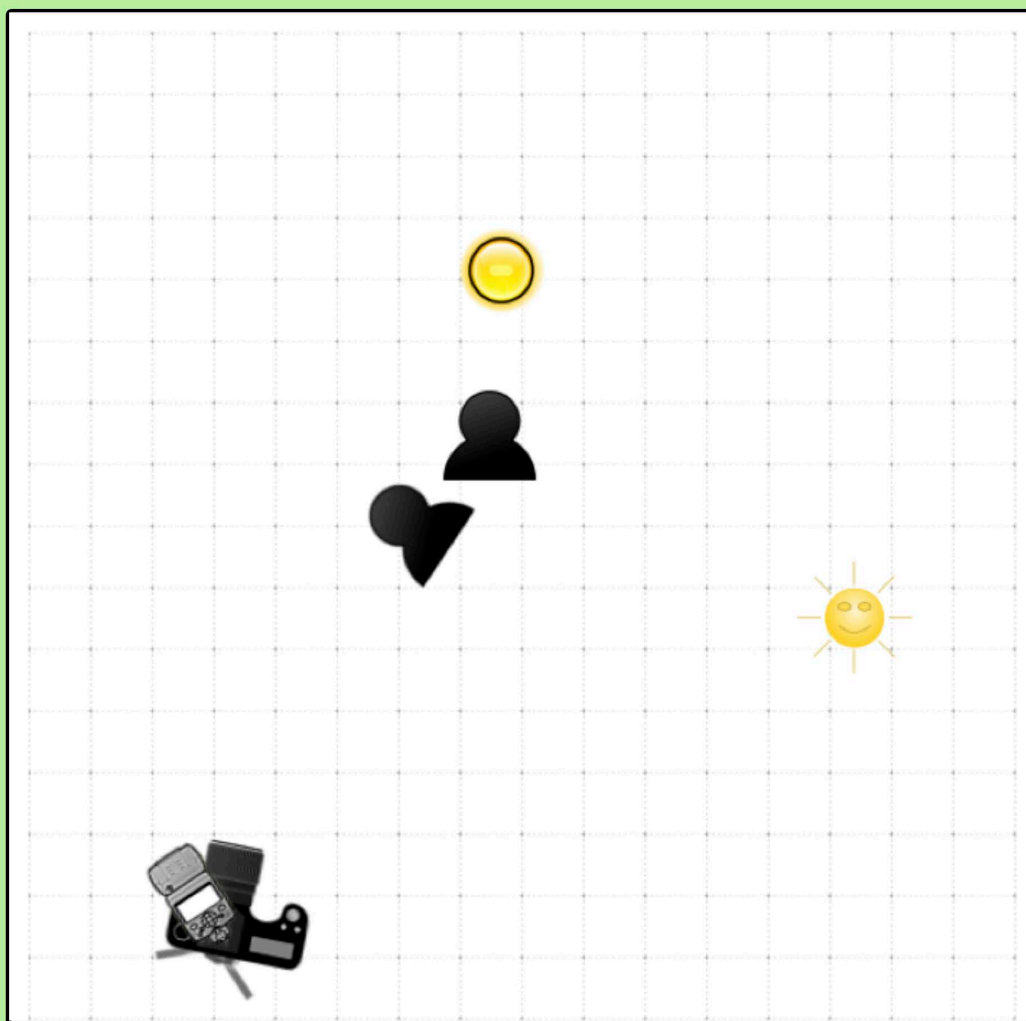
Estilisme: Lidia Vives

Asistent: Frank Diamond

Localització: Fraga

Fotografia i retoc: Lidia Vives

Patrocini: Pentax (Pentax K3) i Sigma (18-35mm F1.8 DC HSM Art) de Ricoh Image Company

The secretary

Models: Gerard Piniés, Lidia Vives

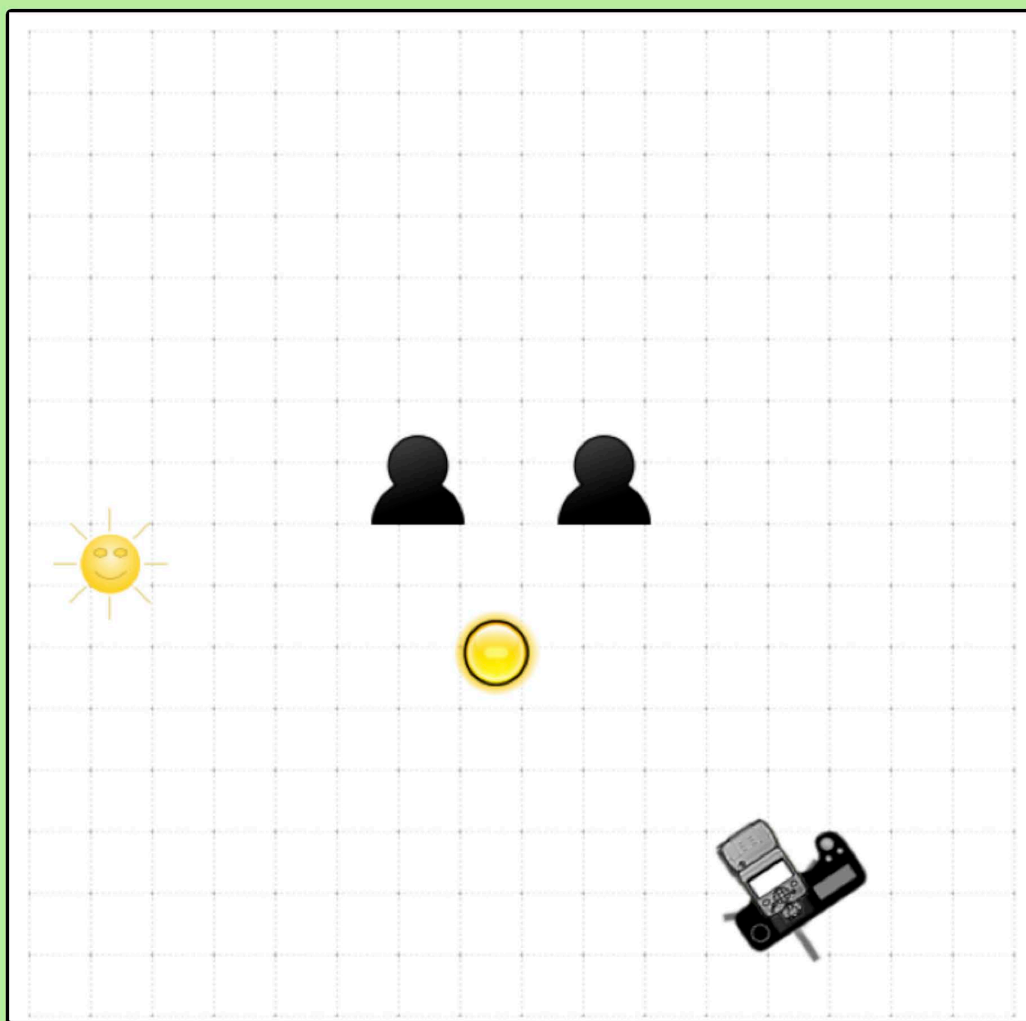
Estilisme: Lidia Vives

Asistent: Artur Vives

Localització: Despatx Sisó

Fotografia i retoc: Lidia Vives

Patrocini: Pentax (Pentax K3) i Sigma (18-35mm F1.8 DC HSM Art) de Ricoh Image Company

Skinny love

Models: Aitana Giralt, Lidia Vives

Roba: Madame Chocolate

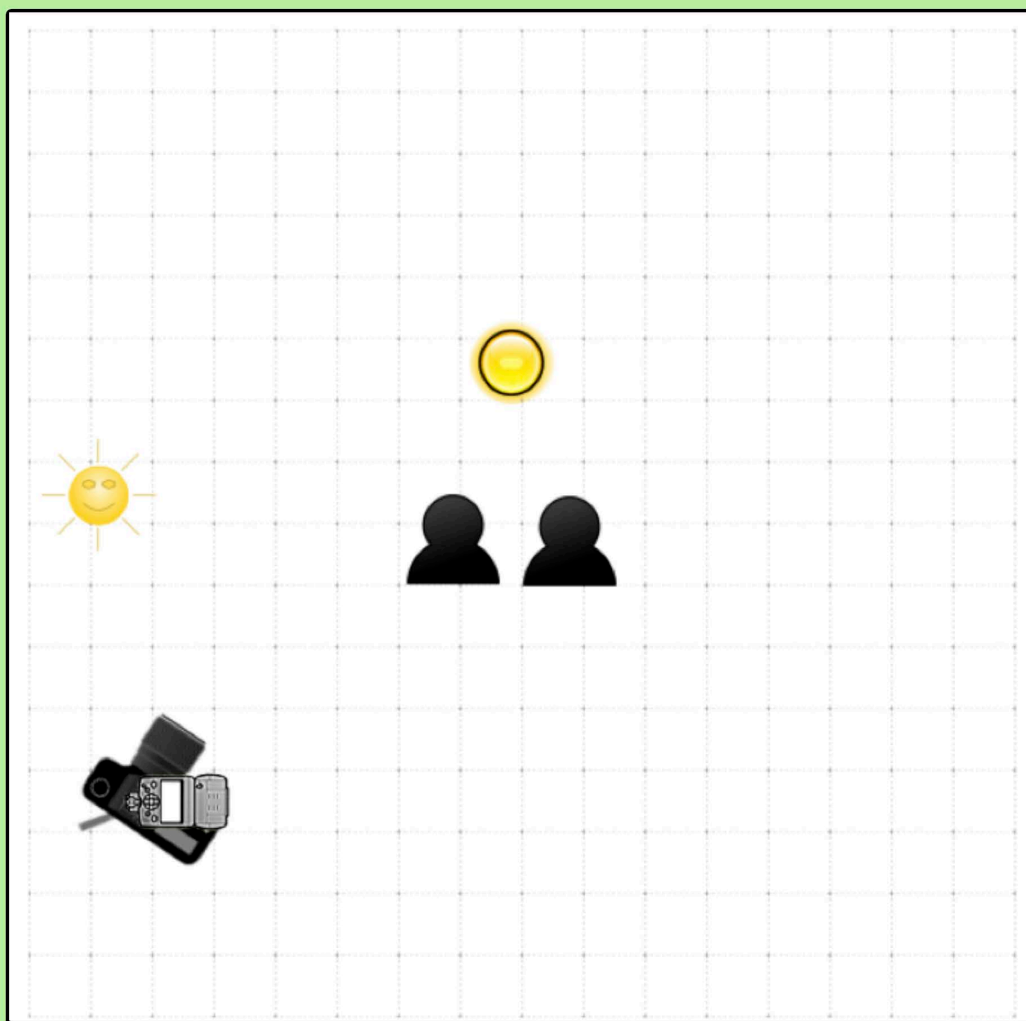
Estilisme: Lidia Vives

Asistent: Guillem Atienza

Localització: Cal Garriga

Fotografia i retoc: Lidia Vives

Patrocini: Pentax (Pentax K3) i Sigma (18-35mm F1.8 DC HSM Art) de Ricoh Image Company

Refer

ências

Les fotografies d'aquesta serie es comprenen com el fotograma clau d'una seqüència. Amb una sola imatge, ens expliquen tot el que ha passat i deixen veure el que passarà.

Lessing parlava del temps en les arts plàstiques referint-se al memento pregnante, és a dir, el moment que permet al receptor fer-se càrrec del que ha passat abans i del que passarà després. Per exemple, la representació del moviment per posicions no duradores (un animal amb les potes en l'aire, o doblegades), per línies no ortogonals (espatlles i malucs), o per la tensió muscular, recursos tots ells que ens remetent a un moviment imminent o en curs. **Lessing** també es refereix a la possibilitat que té l'artista de reunir en tan sols un quadre dos moments allunyats en el temps (per exemple, **Tiziano** explica la història completa del fill pròdig).

Es podria ben bé comparar amb el *Tableaux Vivant*, en català *Quadre Viu*. Un quadre viu a les arts escèniques és una representació dramàtica fixa, sense moviment, en la qual els intèrprets van vestits, pentinats i maquillats com correspon al seu personatge. Els temes poden ser religiosos (típicament els pessebres vivents i últims sopars), mitològics o profans. Va estar de moda al segle XIX, quan servia d'entreteniment als cabarets i als entreactes d'obres teatrals.

Possiblement aquest estil gestual i expressionista, proper al mim i la pantomima, va influir en l'estil de les primeres pel·lícules de cinema.

Un exemple molt proper al quadre viu o al moment prenent i que ha servit d'inspiració per aquest treball, seria l'obra de l'equip artístic **Formento + Formento**. Un equip format per un home i la seva muller que han fet de la seva obra un imprescindible en el món de la fotografia. Desprenen sensualitat inquietant combinada amb una sensibilitat fotogràfica narrativa. L'ambigüitat dels personatges i escenaris ens recorden a **David Lynch** i paisatges de **Hopper**.

Els segueixen molt d'aprop el fotògraf canadenc **Jeff Wall**. La seva obra ha ajudat a definir l'anomenat foto-conceptualisme. Les seves fotografies són sovint acuradament planificades com si fossin una escena en una pel·lícula, amb ple control de tots els detalls. Les seves composicions es troben sempre ben pensades, o pres-tades, a partir de pintors clàssics com **Édouard Manet**.

"Laurenne in three"
Formento + Formento

Els temes tractats en les seves fotografies són socials i polítics, com ara la violència urbana, racisme, pobresa, així com conflictes de gènere i de classe.

Cal inscriure el treball de **Jeff Wall** en el que es coneix com a “la nova objectivitat” fotogràfica. L’art de **Wall** ha suposat un punt d’inflexió en la fotografia de les últimes dècades. Amb una sòlida formació en la tradició pictòrica moderna i un ampli bagatge en història de l’art, **Wall** ha desplegat un llenguatge propi que se situa entre la tradició documental i l’straight photography. En els anys vuitanta, va començar a crear fotografies de gran format que plantejava com a tableaux fotogràfics, una pràctica que elabora imatges de realitats construïdes a partir de les tipologies pictòriques convencionals. Seguint aquest principi, **Wall** treballa amb actors i usa tècniques procedents del món del cinema. La posada en escena és un element central en l’obra. També ho són la noció d’imatges única, la fractura i l’al·legoria, aspectes que emulen els tableaux vivants de la pintura moderna. **Jeff Wall** entén la fotografia com el punt d’encontre entre dos llenguatges: el de la pintura figurativa moderna i el del cinema neorealista.

Philip-Lorca diCorcia, també proper als exemples anteriors, seria potser el fotògraf que més s’apropa al concepte que recull “Sex”. El fotògraf americà, planteja el seu apropament al món de la fotografia d’una manera cinematogràfica. Abans de decidir-se a prendre l’instantània definitiva, l’artista realitza un minuciós anàlisi de les possibilitats que ofereix el lloc i els individus que l’habiten. A més de per aquest perfeccionisme, **diCorcia** és conegut per ser un dels renovadors de la fotografia de carrer en barrejar llum artificial i natural d’una manera molt selectiva.

Pel que fa a l’estridentència en els colors i l’estètica còmica, **David LaChapelle** ha sigut un referent molt present.

Fotògraf i director que treballa en els camps de la moda, la publicitat i la fotografia artística, és mundialment reconegut pel seu estil únic, surrealista, sexualitzat i sovint amb grans dosis d’humor.

Les imatges de **LaChapelle** han creat un estil particular que resulta únic, original i inconfundible. És un dels fotògrafs contemporanis més influents actualment. Amb el seu estil personal, les imatges d’aquest artista exploren territoris externs, confusos, eròtics, barrocs i kitsch.

"Retrat d'Eminem"
David LaChapelle

L'ambient publicitari s'ha extret de **Mario Testino**. El que identifica la seva obra és una mirada hedonista: el fet de voler convertir cada sessió en una incitació a l'alegria, el sexe i el consum (béns de luxe). Una celebració de l'excés. Des del pubis depilat amb la forma del logotip de **Gucci**, al 2003, fins a l'eròtica tomatina que va recrear per a **Vogue Espanya**, el 2013. Però, per sobre de la provocació, les imatges de Testino reivindiquen la bellesa.

La seva feina oscil·la entre la teatralitat i el minimalisme, entre l'art i la moda, termes que semblen antagònics però que s'uneixen en l'obra del fotògraf peruà. Molts diuen d'ell que és el millor fotògraf de moda viu.

També en l'ambient publicitari, a més del de moda, ha servit com a referent per al retoc la nord-americana **Annie Leibovitz**, responsable d'algunes de les instantànies més celebres i representatives dels últims trenta anys. Seva és la imatge de **John Lennon** despullat abraçant a **Yoko Ono** unes hores abans de morir o aquella portada de la revista **Vanity Fair** en la que l'actriu **Demi Moore** apareixia despullada mostrant el seu avançat estat d'embaràs.

Per davant de la seva càmera han desfilat actors, actrius, polítics, escriptors o atletes. En els últims anys, **Leibovitz** ha passat de retratar a persones dins de determinats contextos a crear contextos al voltant de determinades persones, majoritàriament persones famoses. A aquest canvi ha ajudat el desenvolupament de les noves tecnologies de la imatge. D'un temps endavant, la fotògrafa ha passat radicalment a la fotografia digital, un tipus de format que li permet jugar amb la imatge durant la postproducció.

Respecte a la composició i en certs moments l'il·luminació, cal tenir en compte a **Miles Aldridge**, un fotògraf ferotgement original. **Miles Aldridge** és més conegut pels mons de tecnicolor que crea i les glamuroses dones boniques que els habiten. **Aldridge** crea imatges ultracinemàtiques, inspirant-se en directors de cine com **David Lynch** i **Derek Jarman**, així com el disseny gràfic psicodèlic del seu pare, **Alan Aldridge**.

Les fotografies d'**Aldridge** sovint representen dones riques escatxigades de colors com de llaminadures. Captura els seus personatges en un estat de contemplació dramàtica, fent-los més complicats i fascinants que simplement bells.

Els casos que hi han d'autoretrat es podrien arribar a comparar amb el treball de **Cindy Sherman**, ja que igual que ella s'han interpretat diferents personatges i inclús en un cas s'ha utilitzat una perruca.

"Untitled"
Miles Aldridge

Les imatges dels seus inicis, potser les més representatives de la seva obra, aviat cridaren l'atenció del públic. Entre 1977 i 1980 realitza la serie *Untitled Fil Stills* en la que es fotografia a si mateixa adoptant multitud de clixés femenins típics de la societat masclista (prostituta, mestressa de casa, drogaddicta, ballarina...). Les seves imatges, realitzades a blanc i negre, semblen fotogrames de pel·lícules dels anys 40-50. En veure-les, no és possible deixar de recordar a **Hitchcock, Visconti o Truffaut**, pensar en els familiars que resulten, si no estiguessin tretes d'algun filme de cine negre o de l'hiperrealisme italià. Des d'un principi, no ha volgut donar títol a les seves obres, que són conegudes pel seu nombre d'inventari... és l'espectador a qui correspon atribuir un significat a la imatge.

L'artista no dubta en recórrer a l'artifici, l'expressió i la preparació, per narrar una història valent-se d'una sola imatge, per incitar a la imaginació a que inventi la història que hi ha darrera.

La comèdia en l'erotisme s'inspira en **Jan Saudek**. A través de la fotografia ha alliberat el seu deliri, les seves indignacions, els seus fetitxismes.

Les seves fotografies en blanc i negre (les quals va començar a pintar a mà al 1977) son d'un erotisme grotesc i inquietant.

La seva obra genera un cúmul d'emocions: melancolia, alegria, atracció, aversió; veus ocultes i en certa forma "malaltes". Malaltes de desig i plaer que respiren sensualitat.

En la bellesa femenina troba la seva inspiració que, lluny de retratar una imatge estètica, intenta transmetre el cos humà d'una manera sublim. Dones despullades de la vida quotidiana amb un estil barroc i surrealista.

La percepció d'algunes de les seves obres es desenvolupa en la part sexual, en l'acte íntim amb la parella, la relació de sentiments, sensacions, intercanvi de mirades, fluids, la unió entre home i dona o entre iguals, per sobre de l'acte sexual inherent a l'ésser humà.

Finalment, l'estètica nord-americana estil anys 80, s'ha extret de **Petra Collins**. Les fotografies en tons pastel de **Petra**, s'han centrat en gran mesura en l'experiència femenina. Ja sigui tractant clixés sobre el cos o sobre les dones més famoses del món, ofereix una perspectiva sobre la dona contemporània.

"Untitled"
Petra Collins

Canva

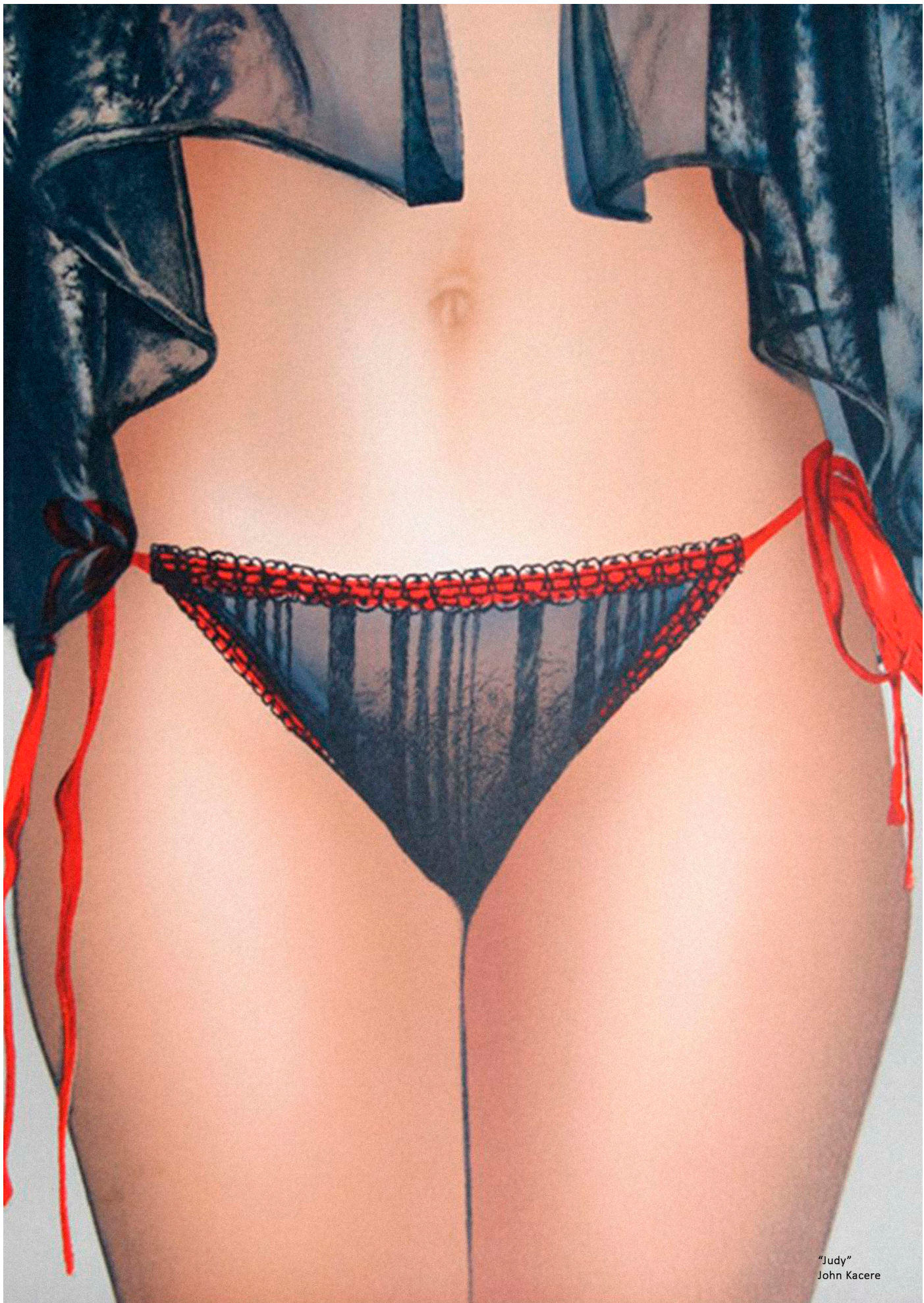
lucsiã

Fins ara no havia treballat cap tema social. La meua obra es basava més en una temàtica fantasiosa, poc propera a la realitat. També és la primera vegada que faig fotografies on la localització i l'attrezzo és tan important, a més de treballar amb un equip gran que m'ha estat donant suport. Personalment destacaria com m'ha ajudat a millorar en il·luminació artificial.

En exposar "Sex" a les fires d'art, vaig descobrir com encara som molt sensibles a un tema que ens pertany a tots. Vaig comprovar que el públic mirava amb reüll les meves fotografies, sentint vergonya i curiositat, com un nen quan veu una pel·lícula amb els seus pares i apareix una escena sexual.

Seguim discriminant el tema sexual, no ens n'atrevim a parlar, no acceptem les condicions sexuals dels altres o creiem fer-ho quan no és així: fer fotografies lèsbiques ha provocat que em preguntessin si sóc lesbiana. No comprenen que algú heterosexual pot voler parlar de l'amor homosexual. Quan vaig demanar models masculins per interpretar una escena gai, no vaig aconseguir ni un voluntari. Quan els demano per a escenes heterosexuales me'n sobren.

Estem obsessionats amb el sexe i tot i així encara tenim molts estigmes. En una societat en la qual domina la culpa jueu-cristiana, on el mugró femení es censura i el masculí es mostra, estem molt lluny d'acceptar el sexe com quelcom que forma part de la nostra pròpia naturalesa i que, al cap i a la fi, se'ns presenta a tots en un moment determinat de la vida.

"Judy"
John Kacere

BIBLIOGRAFIA

- Camila Rodríguez. (2015). *Análisis del sexo: ¿Qué es y cómo se ha desarrollado en nuestra sociedad?*. Recuperat de: www.guioteca.com
- (2011). *El sexo en la sociedad posmoderna*. Recuperat de: www.institutopalacios.com
- (2016). *Sexo y sociedad*. Recuperat de: www.micajondesastre.org
- (2014). *Quadre viu*. Recuperat de: www.ca.wikipedia.org
- (2015). *Jeff Wall*. Recuperat de: www.ca.wikipedia.org
- Miguel Ángel Márquez. (2016). *Orden natural y orden artificial en las artes plásticas y en la écfrasis*. Recuperat de: www.uhu.es
- (2016). *BJ Formento is the light. Richeille Formento is the pigment*. Recuperat de: www.formento2.com
- Luis Martínez Aniesa. (2013). *Philip-Lorca diCorcia*. Recuperat de: www.cadadiaunfotografo.com
- Enkil. (2011). *David LaChapelle - Arte, Glamour y Seducción*. Recuperat de: www.enkil.org
- Carmen Mañana. (2015). *Mario Testino, el arte de vender la belleza*. Recuperat de: www.elpais.com
- (2016). *Mario Testino*. Recuperat de: www.vogue.es
- (2016). *Annie Leibovitz*. Recuperat de: www.vogue.es
- (2016). *Miles Aldridge. Biography*. Recuperat de: www.stevenkasher.com
- Ángeles Blanco. (2015). *Cindy Sherman: Biografía, Obras y Exposiciones*. Recuperat de: www.alejandradeargos.com
- (2012). *El grotesco y controvertido erotismo de Jan Saudek*. Recuperat de: www.culturainquieta.com
- Paola Arellano. (2012). *Fotografías coloreadas por Jan Saudek*. Recuperat de: www.culturacolectiva.com
- Dominique Sisley. (2016). *Petra Collins takes on mental health in new show*. Recuperat de: www.dazeddigital.com

